

worden opgelegd betreft, moet bovendien kunnen worden aangetoond dat er een reële behoefte aan openbare diensten bestaat wegens de ontoereikendheid van de geregelde vervoerdiensten in een situatie van vrije mededinging. Het staat aan de nationale rechter om te beoordelen of in de hoofdgedingen aan deze voorwaarden is voldaan.

(¹) PB C 134 van 22.5.2010.

Hogere voorziening ingesteld op 10 november 2010 door Mariyus Noko Ngele tegen de beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 10 december 2009 in zaak T-390/09, Mariyus Noko Ngele/Europese Commissie

(Zaak C-525/10 P)

(2011/C 139/19)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: Mariyus Noko Ngele (vertegenwoordiger: F. Sabakunzi, advocat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Bij beschikking van 10 maart 2011 heeft het Hof van Justitie (Achtste kamer) de hogere voorziening niet-ontvankelijk verklaard.

Beroep ingesteld op 22 november 2010 — Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L./Koninkrijk Spanje

(Zaak C-540/10)

(2011/C 139/20)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L. (vertegenwoordiger: C. Nicolau Castellanos, advocaat)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Bij beschikking van 10 maart 2011 heeft het Hof (Achtste kamer) zich kennelijk onbevoegd verklaard om van het onderhavige beroep kennis te nemen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 4 februari 2011 — Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV/Sonnthurn Vertriebs GmbH

(Zaak C-51/11)

(2011/C 139/21)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdeding

Verzoekende partij: Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV

Verwerende partij: Sonnthurn Vertriebs GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Omvat het begrip gezondheid in de definitie van de uitdrukking „gezondheidsclaims” in artikel 2, lid 2, nr. 5, van verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen (¹), laatstelijk gewijzigd bij door verordening (EU) nr. 116/2010 van de Commissie van 9 februari 2010 (²) ook het algemene welzijn?
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord:

Is een verklaring in een commerciële mededeling bij de etikettering of de presentatie van, of bij reclame voor levensmiddelen die bestemd zijn om als zodanig aan de eindverbruiker te worden geleverd minstens eveneens op welzijn op het gebied van gezondheid gericht, dan wel uitsluitend op het algemene welzijn, wanneer deze verklaring op de in artikel 2, lid 2, nr. 5, van deze verordening omschreven wijze verwijst naar de in de artikelen 13, lid 1, en 14, lid 1, van verordening (EG) nr. 1924/2006 vermelde functies?

- 3) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord en een verklaring zoals omschreven in de tweede vraag minstens ook gericht is op het welzijn op het gebied van gezondheid:

Is het rekening houdend met de vrijheid van meningsuiting en van informatie overeenkomstig artikel 6, lid 3, VEU juncto artikel 10 EVRM verenigbaar met het gemeenschapsrechtelijke evenredigheidsbeginsel dat het verbod van artikel 4, lid 3, eerste volzin, van verordening (EG) nr. 1924/2006 ook geldt voor een verklaring waarin is gesteld dat een bepaalde drank met een alcoholgehalte van meer dan 1,2 volumepercent het lichaam en de functies ervan niet belast of beperkt?

(¹) PB L 404, blz. 9.

(²) PB L 37, blz. 16.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 7 februari 2011 — Vodafone España, S.A.

(Zaak C-55/11)

(2011/C 139/22)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Vodafone España, S.A.

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 13 van richtlijn 2002/20/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (machtigingsrichtlijn), aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling op grond waarvan een vergoeding voor rechten om faciliteiten te installeren op het gemeentelijke publieke domein kan worden gevraagd aan exploitanten die geen exploitant van het netwerk zijn maar het gebruiken voor de levering van mobiele-telefoniediensten?
- 2) Indien de heffing als verenigbaar wordt beschouwd met artikel 13 van richtlijn 2002/20/EG, voldoen de omstandigheden waarin de bestreden plaatselijke verordening de vergoeding oplegt aan de vereisten van objectiviteit, evenredigheid en non-discriminatie uit dit artikel, en aan de noodzaak om het optimale gebruik van de betrokken hulpbronnen te waarborgen?
- 3) Heeft artikel 13 van richtlijn 2002/20/EG rechtstreekse werking?

⁽¹⁾ PB L 108, blz. 21.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 7 februari 2011 — Vodafone España, S.A./Ayuntamiento de Tudela

(Zaak C-57/11)

(2011/C 139/23)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Vodafone España, S.A.

Verwerende partij: Ayuntamiento de Tudela

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 13 van richtlijn 2002/20/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (machtigingsrichtlijn), aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling op grond waarvan een vergoeding voor rechten om faciliteiten te installeren op het gemeentelijke publieke domein kan worden gevraagd aan exploitanten die geen exploitant van het net-

werk zijn maar het gebruiken voor de levering van mobiele-telefoniediensten?

- 2) Indien de heffing als verenigbaar wordt beschouwd met artikel 13 van richtlijn 2002/20/EG, voldoen de omstandigheden waarin de bestreden plaatselijke verordening de vergoeding oplegt aan de vereisten van objectiviteit, evenredigheid en non-discriminatie uit dit artikel, en aan de noodzaak om het optimale gebruik van de betrokken hulpbronnen te waarborgen?
- 3) Heeft artikel 13 van richtlijn 2002/20/EG rechtstreekse werking?

⁽¹⁾ PB 108, blz. 21.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 7 februari 2011 — France Telecom España, S.A.

(Zaak C-58/11)

(2011/C 139/24)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: France Telecom España, S.A.

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 13 van richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (machtigingsrichtlijn), aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling op grond waarvan een vergoeding voor rechten om faciliteiten te installeren op het gemeentelijke publieke domein kan worden gevraagd aan exploitanten die geen exploitant van het netwerk zijn maar het gebruiken voor de levering van mobiele-telefoniediensten?
- 2) Indien de heffing als verenigbaar wordt beschouwd met artikel 13 van richtlijn 2002/20/EG, voldoen de omstandigheden waarin de bestreden plaatselijke verordening de vergoeding oplegt aan de vereisten van objectiviteit, evenredigheid en non-discriminatie uit dit artikel, en aan de noodzaak om het optimale gebruik van de betrokken hulpbronnen te waarborgen?
- 3) Heeft artikel 13 van richtlijn 2002/20/EG rechtstreekse werking?